

BURENHULP

Locatie: Lutherse Kerk, Hamburgerstraat 9, Utrecht

Aanwezig: Plm. 40 bewoners van de Binnenstad, onder wie wijkraadsleden
Gespreksleider: Mark van Rossum du Chattel, RTV Utrecht
Onderzoeker: Thijs Lenderink, I&O Research

Verslag door: Marja van Steijn (Tekstbureau Talent, info@tekstbureautalent.nl)

Wijkraadpleging 2014 over burenhulp / de resultaten

Hans Dortmond, voorzitter van Wijkraad Binnenstad, heet iedereen welkom. Hij meldt dat de prijswinnaars inmiddels bekend zijn en dat zij hier bericht over krijgen per email. Er zijn 2 raadsleden aanwezig vanavond (later 3), en dat is plezierig! Het college van B&W zal uiteindelijk het rapport met de resultaten van de wijkraadpleging ontvangen, het verslag van vanavond en het advies van de wijkraad hierover.

10 Gespreksleider vanavond is Mark van Rossum du Chattel, werkzaam bij RTV Utrecht. De resultaten van de wijkraadpleging worden toegelicht door Thijs Lenderink van I&O Research, die het onderzoek heeft uitgevoerd.

Deel 1 van het onderzoek: De stad en de samenleving, beeld van de respondenten

Wijkraad Binnenstad heeft I&O Research gevraagd dit onderzoek te doen vanwege het afstoten van hulp door de overheid; die transitie maakt het belangrijker om inzicht te krijgen in de zelfredzaamheid van burgers. De wijkraad wilde weten of de hulpvraag van buurtbewoners kan worden ingevuld door andere buurtbewoners, en of er draagvlak is voor een burenhulpcentrale.

20 Onder 9500 huishoudens is een vragenlijst uitgezet; ieder individu van die huishoudens kon een vragenlijst invullen. De vragenlijst was digitaal, maar bij 70-plussers zijn veldwerkers van I&O Research langs gegaan om de lijst op papier in te vullen. Zo kon ook die groep erbij betrokken worden. Dat leverde uiteindelijk in totaal 884 ingevulde vragenlijsten op. Dat is iets minder dan 10% van de uitgezette lijsten; bepaald niet slecht. 70-plussers deden wat meer dan 10% mee dus de resultaten zijn gewogen, om representatiever en betrouwbaardere uitspraken te kunnen doen voor de totale Binnenstad. Thijs Lenderink neemt wat vragen en antwoorden door. Opvallend is dat veel mensen de wijkraad en de gemeente een rol toedichten in het bevorderen van contacten tussen mensen. De andere vragen gingen vooral over zorgbehoefte.

30 Thijs licht een paar punten uit het eindrapport; het totale rapport is te vinden op de website van de wijkraad.

- * 64% van de mensen wil naar een samenleving waarin mensen elkaar meer gaan helpen. Dat vinden met name de mensen boven de 70 en onder de 30.
- * 36% van de mensen (mensen tussen 30 en 60 jaar) vindt het onrealistisch om meer zorg van de familieleden te vragen
- * 65% van de mensen wil betalen voor ondersteuning
- * De helft ziet een rol voor vrijwilligers voor het oplossen van hulpvragen.

De gespreksleider: Er gaat veel veranderen in de zorg. 65% van de mensen wil wel extra betalen voor de zorg. Wie is het daar niet mee eens?

40 → Ik wil zelf mijn problemen oplossen zolang dat mogelijk is. En anders moet ik hulp vragen, bijvoorbeeld van vrienden. Wie het betalen kan, moet eraan geloven.

→ Ik vind dat je daarvoor verzekerd bent: ziekenfonds, thuishulp. Ik heb een hele tijd mantelzorg voor mijn ouders gedaan, dat is een heel grote belasting. Ik vind dat de overheid daarvoor zou moeten zorgen. Op

je werk laat je steken vallen als je zo zwaar belast bent. Prima om iets te doen maar het moet geen dwang worden.

- Mensen die het kunnen betalen moeten het ook betalen. Het kan niet voor niets. En ik denk dat dat nu vaak wel zo is.
- Er wordt nu al bij heel veel mensen een soort eigen bijdrage geïnd, aan de hand van het inkomen. Voor sommigen is dat best veel vooral als je op een minimum zit. Zorg is niet gratis. Mijn vader krijgt via de thuiszorg een schoonmaakhulp. Hij betaalt daarvoor naar inkomen. Het is dus niet gratis. Dat is het sowieso niet want we betalen allemaal mee via de belasting.
- Ik werk zelf in de zorg. Ik word door één cliënt betaald uit het PGB, dat is een gehandicapte, en bij anderen is het zo dat ze het zelf moeten betalen. Er zijn er ook die leven aan de rand van de afgrond door dit soort uitgaven.

10

Maar veel mensen hebben via hun eigen huis toch een spaarpotje opgebouwd? Zij kunnen daar dan toch zorg voor inkopen? Dan kunnen anderen, die geen eigen huis hebben, ook zorg krijgen.

- Dat huis moeten ze opeten ja! En de kinderen krijgen uiteindelijk niets.
- Ik heb een vriendin die waarschijnlijk geen hulp meer krijgt. Ze heeft een uitkering. Daar kom je niet ver mee.
- Eigen huis opeten vind ik nonsens, je hebt er hard voor gewerkt zodat je het vrij krijgt. En waarom mogen je kinderen daar dan niet van genieten? Een eigen huis is geen spaarpotje, een eigen huis is een dak boven je hoofd!
- Mijn schoonouders moeten zeker hun huis opeten, nu genieten ze ervan om er te wonen en straks om zorg in te kopen. Ze hoeven dat niet voor ons, hun kinderen, te bewaren.
- De scootmobiel van mijn schoonmoeder is bijna duurder dan onze auto en ze rijdt er maar 2x in de maand een uur in. Dat geld kan dus beter besteed worden. Ik vind dat de zorg daar een beetje doorgeschoten is.

20

Wat ziet u als de rol van de wijkraad in contacten tussen mensen?

- Voorzitter Hans Dortmund: De wijkraad is ingesteld voor het gevraagd of ongevraagd geven van advies aan het college van B&W, maar om meer input van bewoners te krijgen wil de wijkraad een bewonerspanel gaan samenstellen, van Binnenstadbewoners die hun visie op allerlei Binnenstadkwesties geven.
- Sander van Waveren (raadslid CDA): Ik betwijfel of de wijkraad een rol heeft in contacten tussen mensen. Maar het is wel zo dat de wijkraad contacten tussen mensen bevordert door dit soort avonden te organiseren. En zo zijn er nog veel meer maatschappelijke instanties die een bijdrage leveren aan de binding binnen de samenleving. De wijkraad is in ieder geval een adviesorgaan voor het college, de wijkraad is er niet om zorg te leveren.
- Een ander: Ik vind dat misleidend. Contacten leggen is wat anders dan je met zorg bemoeien.

30

Gaat de wijkraad een actieve rol spelen in de burenhulpcentrale?

- Hans Dortmund: Misschien wel, maar de wijkraad gaat geen zorg verlenen. Wel kan de wijkraad stimuleren dat zo'n centrale wordt opgericht. Het is dus meer een kwestie van faciliteren dan het zelf uitvoeren.

40

Achterin de zaal ligt een lijst. Wie wil meedenken over een burenhulpcentrale (ja of nee, en zo ja: hoe dan) kan daarop intekenen.

Deel 2 van het onderzoek: Hulpvraag en hulpaanbod

- * Hulp geven: 21% doet het wel en een veel groter gedeelte (47%) "zou het wel willen"
- * 25% heeft er geen tijd voor, en anderen (4%) gaven aan zelf hulp nodig te hebben.

Bijna de helft geeft dus geen hulp maar zou dat wel willen. Wat zouden ze dan willen doen: boodschappen doen, dingen in de sfeer van sociale contacten, en – in mindere mate – klusjes in huis, en vervoer.

50

Als mensen hulp bieden is het vooral aan vrienden (51%); 1/3 zegt dat zij hulp geven aan specifiek hulpbehoeftigen en ¼ zegt dat zij bereid zijn om hulp te verlenen bij buurtbewoners die zij niet als vrienden of specifiek hulpbehoeftigen zien.

- * Ben je bereid deel te nemen aan de wijkraad: 16% antwoordde positief.
- * Zich inzetten voor de organisatie van een buurthuis in de buurt: 12%.
- * Toezicht op / onderhoud van speeltuinen in de buurt: 9%.

Wat extra feitjes:

- × 36% kent de wijkraad.
- × Buurthuis: 4% van de ondervraagden komt in het buurthuis inde3krone. (Er zijn meer mensen die wel wat willen met dat buurthuis dan de mensen die er nu komen.)
- × Zelfredzaamheid, in hoeverre wordt die op een aantal effecten beperkt: door de financiële situatie licht belemmerd, zegt 16%, meer belemmerd 6%. Door lichamelijke gezondheid, licht belemmerd: 12%; meer belemmerd 5%. Door mobiliteit licht belemmerd: 11 %; meer belemmerd: 3%. Door sociaal netwerk licht belemmerd 9%, meer belemmerd 5%. Geestelijke gezondheid: licht belemmerd 6%, meer belemmerd 2%. Onderzoeker Thijs Lenderink ik vindt dat best nog pittige aantallen.
- 10 × De hulpvraag. 9% ontvangt wel eens hulp van mensen in de eigen omgeving. Meestal van vrienden, familie of bureu. ¼ van die 9% krijgt ook professionele hulp. 6% heeft behoefte aan (meer) hulp; ad hoc klusjes in huis en structureel schoonmaken. Ook het sociale contact en kinderoppas worden genoemd (in hogere frequentie).
- × Van wie denkt men hulp te kunnen ontvangen in de toekomst: vrienden worden het vaakst genoemd, familie ongeveer evenveel. 37% zegt “zeker niet” hulp van familie te zullen ontvangen. Bureu worden in geringe mate genoemd.
- × Zou je je aanmelden bij de bureuhulpcentrale? Als aanbieder van hulp: een bemoedigend aantal, meer dan 1 op de 3 (36%) zeker of waarschijnlijk (en nog eens 46% misschien later). Als organisator: meer dan 10%. Daar zit dus potentie in. Om hulp te ontvangen: 1 op de 10 van de mensen denkt zich waarschijnlijk te zullen melden bij de bureuhulpcentrale als zij hulpbehoevend zijn. 43% zei: (nog) niet. Meer dan 50% zegt dus: Ik ga er nu of later een beroep op doen. In de praktijk kan dat tegenvallen maar het geeft wel een beetje aan hoe de verhoudingen liggen.
- 20 × Conclusie: Er is veel potentie aan hulp, maar liever niet structureel.
- × Waarom zouden mensen geen hulp willen ontvangen van een bureuhulpcentrale: dat zijn vooral praktische puntjes, zoals: ik heb geen hulp nodig. Er is niet gevraagd of mensen vinden dat zoiets zou moeten komen in de plaats van de structuren die er nu al zijn.

Wie vindt een bureuhulpcentrale een slecht plan?

- ➔ Wat ik tot nu toe aan cijfers gezien heb, dat ziet er ongeveer zo uit als hoe de ontwikkelingen geweest zijn in Nederland wat vrijwilligers betreft. Ik heb hier niet de leeftijdverdeling gezien. Ik herinner mij dat vooral 30 50-plussers zich bezighouden met vrijwilligerswerk, en dat 30-50jarigen er niet aan toe komen. Hoe zit dat bij deze enquête? Thijs Lenderink zegt dat dat beeld hier ook te zien is. Er is nog wel potentie bij jongeren, “misschien willen ze het in de toekomst gaan doen”, maar hulp die geboden wordt gebeurt met name ook door de mensen die wat ouder zijn. *Is dat erg?* Nee. Je moet kijken wat de maatschappelijke ontwikkelingen zijn en dat is bijvoorbeeld dat we ouder worden. Vroeger zakte het meedoen aan vrijwilligerswerk in bij de leeftijd van 70-75 jaar, en we gaan nu naar een maatschappij waar juist die oudere categorie steeds groter wordt.

Hebben we straks niet te weinig mensen om die hulp te gaan leveren? Hoe lossen we dat op?

- ➔ De regering moet niet van twee walletjes willen eten. Ze willen dat wij meer werken, en ze willen ook dat wij meer mantelzorg leveren. Ze zitten gewoon een beetje te klungelen.
- 40 ➔ Jammer dat ik de leeftijdsopbouw niet weet, zo is het moeilijk reageren. Als je zegt “1/3 weet niet wat de wijkraad is”, en “68% vindt dat de wijkraad een actieve rol heeft”, dan wil ik daarover zeggen: 30% weet niet eens wat de wijkraad doet! Je moet dus wel voorzichtig zijn met dat soort conclusies. Ik vond het knap ingewikkeld om er een consistent verhaal voor mezelf uit te halen. Ik denk dat wij niet teveel conclusies voor onszelf uit dit onderzoek moeten trekken maar wel moeten doorpraten over het idee van de bureuhulpcentrale. *[N.B. Zie voor meer cijfers het rapport zelf, op de website van de wijkraad]*
- ➔ Er stond bij dat het meer ingevuld was door ouderen, en dat daardoor de jongeren zwaarder gewogen zijn. Dat het meer ingevuld is door ouderen geeft er toch een bepaalde kijk op. *Thijs: Daarom hebben we dat juist willen corrigeren voor een beeld voor de hele wijk, door te wegen op leeftijd.*
- ➔ Ik vind dat het idee van een bureuhulpcentrale heel mooi is, maar ik betwijfel of je de hulpvaardigheid en vraag om hulp kunt baseren op dit onderzoek. Volgens mij zijn het sociaal-wenselijke antwoorden. En dan is er nog een ander punt: ik vind het zeer verwarrend om vrijwilligerswerk en mantelzorg op één hoop te gooien. Mantelzorg overkomt je, dat is heel iets anders dan vrijwilligerswerk waar je voor kiest. Probleem van de mensen die nu 50/55 jaar zijn is dat ze allemaal ouders hebben boven de 75, daar moeten ze voor zorgen, en omdat de huidige generatie veel later kinderen krijgt zijn die mensen dubbel belast: ze moeten zorgen voor hun kinderen, en voor hun ouders. De generatie van 30-55-60 heeft het heel moeilijk want zij moeten ook nog allebei werken. Ik denk dat we meer voor elkaar moeten doen en ik denk dat mensen met ruime portemonnee veel helderder moeten vaststellen voor zichzelf dat zij zelf bepaalde zorg moeten inkopen. Ik denk dat er de komende tijd heel veel nieuwe bedrijfjes zullen ontstaan, die allerlei vormen van hulp gaan organiseren op commerciële basis. En dat is ook prima. Je krijgt over een jaar of tien een
- 50

heel nieuw soort diensteneconomie waar geld mee verdiend kan worden. Daar is niks mis mee. Ik ben ervan overtuigd dat er vanzelf marktwerking gaat ontstaan.

- Je hebt wel kennis en professionaliteit nodig om bepaalde hulp te kunnen bieden.
- Ik vind het geen goed idee om een burenhulpcentrale op te richten. Wat ik mis is: er is al veel, de kerken, Handjehelpen, etc. Je moet vragen of mensen die instanties kennen. Ik ben er huiverig voor om weer iets nieuws op te tuigen. Er zijn twee grote partijen, www.wehelpen.nl, en www.zorgvoorelkaar.com. Die zijn actief in 25 gemeenten, en wat blijkt: 50% van de vrijwilligers die zich daar aanmelden zijn onder de 40 en 30% heeft nog nooit vrijwilligerswerk gedaan. Zij vissen dus in een heel andere vijver. Je moet echt eerst kijken wat er al is. Dat is veel slimmer dan een ouderwetse centrale inrichten. Tegenwoordig is het trouwens veel handiger om mensen aan elkaar te koppelen via een website, dus niet via een fysiek loket.

10

- Ik ben voorzitter van het buurthuis aan de Oudegracht. De gemeente heeft de buurthuizen in zelfbeheer gegooid en ik ben benieuwd of de mensen het buurthuis een relatie toedichten bij de burenhulpcentrale. Want nu is het vooral het huren van ruimten.
- Is er een verschil tussen de Binnenstad en andere wijken, in hoe goed mensen elkaars burens kennen?
Volgens Mark van Rossum is in wijken als Leidsche Rijn de cohesie veel minder sterk dan in de Binnenstad; mensen kennen elkaar daar niet. In de oudere (volks)wijken kennen de mensen elkaar veel beter.

20

- Ik woon in de Binnenstad en bij mij is het tegenovergesteld. Wij hebben vaak buurtfeesten, straatborrels, oud- en nieuwfeesten. Als iemand iets heeft, kan hij bij een ander aankloppen. Maar je probeert elkaar niet te overvragen voor grote en structurele zaken, het gaat om kleine dingetjes.
- Ik woon in een woongroep in de Binnenstad, die bestaat uit 26 huishoudens. Eigenlijk gaat "elkaar helpen" daar ook heel selectief.
- Ik woon op het Jansveld, een hofje dat functioneert als "dorp in de stad". Buren helpen elkaar. Er is een vereniging "Gastheerschap en cultuur". Ik zou graag horen hoe dat werkt. *Antwoord van een bestuurslid: Ik zit in het bestuur van het gastheerschap. Wij bestaan 15 jaar en de cohesie in de Binnenstad is aanzienlijk vergroot. Wij gaan eens per maand naar een onbekende (verrassings)locatie. We zijn bij die zondagen begonnen met 40 mensen en dat zijn er inmiddels 140 en dan hebben we een culturele middag. Dat kan van alles zijn. En daar leer je elkaar beter door kennen. Als je elkaar leert kennen kun je ook beter een beroep op mensen doen.*

30

- Dit soort initiatieven spreekt mij aan. Ik heb een spookbeeld: dat er een ambtenaar komt voor een keukentafelgesprek! Je kunt het beter als burens onderling regelen. Als mensen elkaar kennen help je elkaar. Ik voel me bevoorrecht dat ik in zo'n "dorp" woon. Het is begonnen met dat gastheerschap, en iemand heeft dat initiatief genomen, en ik vind het zeer te loven dat de wijkraad deze initiatieven wil steunen. Maar je moet ook weer niet teveel van die initiatieven naast elkaar hebben.
- Boodschappen doen voor de buurvrouw is iets anders dan structureel hulp bieden bij langdurige zorg. Want tot hoever kan dat gaan? Burenhulp kan geen professionele zorg vervangen!
- Hoe kan de gemeente dan ondersteunen, maar zonder dwingend op te treden? Ik ben sociaal makelaar in de Dichterswijk/Rivierenwijk, ik vind dat best een lastige vraag.

40 *Mark van Rossum: Wij hebben een aantal ideeën gehoord: burenhulpcentrale; contacten leggen en dan gaat het vanzelf; de markt regelt het wel; met een website kun je veel regelen; onderzoek doen naar initiatieven die er al zijn, naast de burenhulpcentrale.*

- In sommige wijken bestaan ook buurtteams. Die moet er in de Binnenstad ook komen. Ik verwacht dat daar een heleboel hulpvragen neergelegd worden. En dat buurtteam zou de hulpvraag dan moeten uitzetten op allerlei punten. Hoe denkt de wijkraad over het buurtteam? Is erover nagedacht hoe zo'n burenhulpcentrale daarmee zou moeten samenwerken en hoe gaat dat structureel? Want het is wel goed om in de Binnenstad dit soort zaken een beetje structuur te geven. *Antwoord: Het buurtteam is er voor professionele hulp. Een burenhulpcentrale zal daar natuurlijk mee moeten samenwerken.*

50 *Mark van Rossum: Veel mensen gaan terug in uren die ze van de thuiszorg krijgen. Daar zitten heel schrijnende gevallen tussen. Zij zijn straks aangewezen op andere zorg en gaan dan misschien een beroep doen op zo'n burenhulpcentrale.*

- Ik ben het eens met wat net gezegd is: Tuig niet iets op wat er eigenlijk al is. Wij hebben 2 jaar geleden De Smederij opgericht, in het Bartholomeus gasthuis, en daar komen vraag en aanbod bij elkaar. Wij hebben in die jaren 10 mensen gezien. We twijfelen dus erg aan de behoefte. Er is ook al zoveel. Ik ben sowieso niet voor het inrichten van een fysiek informatiepunt, dat moet nu echt online. Maar de meeste mensen zien door de bomen het bos niet meer.
- Dat onderstreep ik. Helemaal eens met die mijnheer uit dat hofje. Wij zitten in de Noordelijke Oude Stad en proberen rond de gevangenis een en ander te organiseren. Daardoor kom je in contact met allerlei

mensen. Dat kan een olievlekwerking hebben. Dan denk ik dat de gemeente dat soort netwerken zou moeten opzoeken. Je zult misschien wel wát moeten organiseren maar je moet veel genuanceerder nadenken en niet meteen met een oplossing komen.

- ➔ Je moet aansluiten bij bestaande organisaties en in kaart brengen wat er al is. Die websites die genoemd zijn, die werken al. Ik wil best meehelpen om een burenhulpcentrale te organiseren maar je moet vooral goed *samenwerken*.

Wie vindt het goed dat de wijkraad zich hard maakt voor een burenhulpcentrale?

Tien personen steken hun hand op.

10 *Geen goed idee: iets minder.*

Hans Dortmund: Het is natuurlijk niet de bedoeling dat de wijkraad zelf een burenhulpcentrale gaat oprichten. Er wordt alleen gekeken of er behoefte aan is, en het is zeker niet de concurrent voor de buurtteams, integendeel, ze zouden elkaar tot steun kunnen zijn. De resultaten van de enquête zullen met het buurtteam van de Binnenstad besproken worden. Een burenhulpcentrale is iets heel anders dan een buurtteam. De wijkraad wil graag een denktank inrichten van mensen die dat idee mee willen uitwerken (maar eerst bekijken of het überhaupt nodig is). En daarom ligt die intekenlijst achter in de zaal.

- ➔ Wat die mijnheer zojuist zei is heel terecht: een lamp indraaien of een boodschapje doen is wel wat anders dan 2x per week iemands hele huis schrobben. Daar kun je beter een commercieel bedrijf voor inhuren, want dat kun je niet aan je burens vragen.
- ➔ Het kan ook met gesloten portemonnee, in die zin dat je met elkaar diensten uitwisselt.

20

Mark van Rossum: Het is niet zo dat alles verdwijnt, al verandert er wel veel. Maar er zijn door de gemeente bepaalde zorggaranties afgegeven. Er is dus wel enige stabiliteit.

- ➔ Ik werk in de zorg en ik merk dat het wassen van mensen een probleem wordt. De professionals hebben daar te weinig tijd voor. Er zijn oude mensen die nog maar 1x onder de douche mogen omdat al die zorg teruggedraaid wordt. Bij de buurtzorg moeten mensen daar ook geld voor betalen, maar er zijn ook mensen die dat geld niet hebben. Ik wil best als vrijwilliger mensen gaan wassen.

30

Deel 3 van het onderzoek: Rol Bartholomeus Gasthuis

- * Hoeveel mensen maken gebruik van het Bartholomeus gasthuis: 5%.
- * 29% denkt dat ze dat in de toekomst wel zullen gaan doen.
- * 2 op de 3 wil dat niet.
- * Waar maken ze gebruik van: pedicure, restaurant, medicijnen, schoonheidsspecialiste etc. Pedicure en restaurant zijn het meest in trek.

Knelpunten die mensen bij het Bartholomeus gasthuis ervaren:

- het gasthuis heeft een te dure uitstraling, de drempel voor mensen met een gewone AOW is te hoog;
- het is ver weg;
- 40 – als je er dineert word je te vroeg weggestuurd, ze gaan te vroeg dicht;
- de muziekstijl is niet goed;
- het is nog niet goed georganiseerd, te chaotisch.

Conclusie: Het gebruik van het Bartholomeus gasthuis is voor zorg- en hulpvragen nog relatief beperkt. Een deel van de mensen ziet wel een rol voor de toekomst. Knelpunten: bereikbaarheid, imago, organisatie.

50

- ➔ Ik ben Lia Vergouw van het Bartholomeus gasthuis. Over die muziek: dat is heel divers. Verder bestaat het gasthuis 600 jaar en er wonen mensen die een zorgindicatie hebben, psychogeriatrisch zijn, 60 personen op 6 verschillende groepen. Daarnaast zijn er 30 mensen die weinig zorg nodig hebben, en verder is het gasthuis heel druk bezig met het ontwikkelen van het Huis in de Wijk. Dat betekent dat wij diensten aanbieden voor de buurt, en activiteiten. Iedereen die in Utrecht woont mag daar gebruik van maken (maar wel ouderen). Dat het gasthuis een te dure uitstraling heeft: als je ouder bent, vinden wij, mag je nog steeds in een mooie ambiance wonen en leven, en alles wat er aan luxe bij ons is hebben wij gekregen van sponsors. Er wonen ook mensen met een klein inkomen.
- ➔ Mevrouw van het buurthuis: wij zoeken een nieuwe locatie. Wij hebben al contact gehad met het Bartholomeus gasthuis. We zijn ook op zoek naar “wat verwacht men nu van ons”. Er is wel verschil want in een buurthuis kom je alle leeftijden tegen.
- ➔ Het eten in het gasthuis is achteruit gegaan en steeds duurder geworden: het kost €12,50 terwijl het niets bijzonders is. En de huur van de Smeezaal is 500 euro voor niet-doelgroepen. Het Bartholomeus gasthuis heeft zich uit de markt geprijsd en het spreekt veel mensen niet meer aan. Je moet als je daar gaat eten,

ook veel te vroeg de deur uit. *Reactie Lia Vergouw: Wij willen juist voor iedereen iets te bieden hebben. Maar ook wij hebben uitgaven. Wij hebben voor de Smeenzaal verschillende prijzen voor commerciële partijen en voor de doelgroep. Andere reactie uit de zaal: Willy van Egdom heeft jaren geleden een prachtig concept neergezet ervan uitgaande dat zij subsidie zou krijgen. De overheid heeft de regels echter veranderd, en sindsdien heeft het gasthuis een tekort. En ik vind €12,50 helemaal niet veel. Ik eet daar ook met gasten. Ik vind het wel een succes, je moet het de tijd geven. Het moet meer bekendheid krijgen. Als er meer klandizie komt gaat het misschien langer open.*

- Iemand vraagt naar De Smederij. *Lia Vervouw: De Smederij brengt vraag en aanbod bij elkaar. En dat we niet bekend zijn is ook iets waar we zelf mee worstelen. Maar PR kost ook geld.*

10

Kan het Bartholomeus gasthuis straks op deze manier het hiaat in de zorg gaan opvullen?

- Ik vind dat een veel te extreme formulering. Het gaat om een breed spectrum van allerlei voorzieningen en Bartholomeus heeft daar een duidelijke functie. Maar dan ben je er nog niet. En je moet ook kijken of jongeren en ouderen bij elkaar kunnen komen. *Lia Vergouw: Wij doen al veel met jongeren: met het conservatorium, met de HKU. Het vervoer van ouderen 's avonds is ook een probleem. Er zou een vervoersvoorziening moeten komen voor senioren die 's avonds bij ons willen komen eten. Een busje of zo.* *Reactie raadslid Sander van Waveren, CDA: In de Binnenstad is het lastig. Dat is typisch iets wat je vanuit de burenhulpcentrale kunt doen, je burenen even ernaartoe brengen. Ik denk niet dat een busje de oplossing is.* *Reactie raadslid Maarten van Ooijen, ChristenUnie: Misschien kan zo'n busje betaald worden via een aanvraag uit het leefbaarheidsbudget.* *Raadslid GroenLinks Tara Scally: "Zo'n busje zou natuurlijk in ieder geval duurzaam moeten zijn! Het is wel belangrijk dat de locatie bereikt kan worden door de groep die er gebruik van wil maken. Dus daar moeten we een oplossing voor zoeken. Maar eerst moet je onderzoeken of een busje wel de goede oplossing is.*
- Bartholomeus kan toch ook proberen contract te krijgen met taxibedrijf? Of je neemt de regiotaxi.
- Ik ben ook lid van de cliëntenraad van Bartholomeus en zulke reacties doen mij pijn, want ik weet wat daar gedaan wordt voor bezoekers en bewoners, en dat men daar een systeem heeft georganiseerd wat in het verleden al was: *de rijken betalen voor de armen.* Wat commerciële partijen betalen als ze de Smeenzaal huren komt ten goede aan de bewoners. En dat vind ik een mooi streven

20

Hans Dortmund sluit de avond af. Het was een boeiende discussie, met heel veel standpunten. Een

30

burenhulpcentrale zou een goed initiatief kunnen zijn. Kom meedenken!

Dank voor de goede respons op het onderzoek, de wijkraad gaat er zeker mee aan de slag om er een stevig advies uit te halen.

Dank voor uw inbreng!

Sluiting, om 22.00 uur.

.....